

meler“, altsaa Bestemmelserne i §§ 1 og 2, fordi der i de senere Paragraffer er truffet andre Straffebestemmelser. I § 4 staar der: „hvor der forhandles, opbevares eller tilvirkes Varer af den i §§ 1 og 2 nævnte Art eller Præparater deraf“ — dette „eller Præparater deraf“ skal udgaa. Jeg vil blot tillade mig at rette disse Par Fejl, som Forslagsstillerne mene ikke bør være der, og som de senere ere blevne opmærksomme paa. Dernæst vil jeg rette en oprigtig Tak til den højtærede Landbrugsminister for hans venlige Modtagelse af Lovforslaget. Efter hans Udtalelser haaber jeg, at der vil komme et Udbytte ud af Loven. Naar der paa adskillige Punkter kan være Betæneligheder til Stede hos den højtærede Landbrugsminister, tør jeg udtale, at Forslagsstillerne ere villige til at gaa til noget andet, naar der er noget bedre at sætte i Stedet. Forslagsstillerne have meget vel set Vanskelighederne ved at faa Kontrollen gennemført paa en effektiv Maade, men man har ikke kunnet finde nogen bedre Vej at gaa end den, der er fremsat i Lovforslaget. Men ved nærmere Forhandlinger i et eventuelt Udvalg vil man være villig til eventuelle Forandringer. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Forslagsstillerne ikke have ment, at Kontrollen kunde føres med de samme Kræfter, som man nu har ved Margarinetilsynet. Man er klar over, at der maa en Forøgelse til, og at det vil koste noget mere. Men jeg tror ogsaa paa den anden Side, at selv om der vil fremkomme Vanskeligheder ved Lovens Gennemførelse, vil det, at Loven gælder, og at man ved, at der kan straffes for Overtrædelser deraf, være en betydelig Hemsko paa Bestræbelserne for i alt Fald at undlade at gøre opmærksom paa, at den Vare, man handler med, er det, den er. Det vil have en ret betydelig Virkning, selv om det i mange Tilfælde kan være meget vanskeligt at kontrolere, som den højtærede Minister sagde. Til det ærede Medlem for Odder (Leth-Espensen) skal jeg gøre den Bemærkning, at jeg i hvert Fald for mit eget personlige Vedkommende ikke kan glæde ham med at indrømme, at dette Lovforslag skulde være en Foraarsbebuder i Retning af, at man nu er kommen ind paa Beskyttelsesvejen. Det ærede Medlem ved jo meget vel, at det ikke er det, man tilsigter. Man tilsigter slet ikke at hemme eller forhindre Indførslen af vedkommende Varer. Det ærede Medlem troede, at Forslaget vilde være en Reklame

for den Vare, det søger at udelukke. Dersom det ærede Medlem tror dette, hvilket jo er akkurat det modsatte af det, han ønskede, saa forstaar jeg slet ikke, at han vil anbefale Loven som et Fremskridt. Saa kommer han jo til at modarbejde sin egen protektionistiske Interesse. Men det er, som sagt, ikke i Modstrid med Flertallets Standpunkt, idet det ikke er og fornuftigvis heller ikke kan være Mening at ville hemme Importen af den Vare, her er Tale om. Jeg har talt med en af de største Fedtimportører her i Kjøbenhavn. Han sagde: „For os gerne, Loven vil ikke hemme Importen det allermindste og heller ikke Salget af amerikansk Fedt. Vi importere amerikansk Fedt og sælge det for det, det er.“ For Resten sagde han ogsaa — for saa vidt har det ærede Medlem Ret, hvis vedkommende Importør da har Ret —, at Lovforslaget gerne kunde blive en Reklame for amerikansk Fedt, idet man fra mange Sider mener, at det amerikanske Fedt, fordi det ser saa godt ud, er dansk og ikke amerikansk. I hvert Fald tror jeg, at vi, hvad enten Loven nu bliver en Reklame for det ene eller det andet, allesammen ere bedst tjente med, at enhver Ting har sit rette Navn, saa intet gaar under falsk Flag. Det ærede Medlem udtalte, at Forslaget skulde være et Valgnummer, fordi man var bange for det forestaaende Valg og det Stede, man har indtaget i Toldspørgsmaalet. Jeg er sikker paa, at det ærede Medlem vil blive overordentlig skuffet i den Retning, og jeg tror, han kan være ganske rolig for, at ingen vil søge paa den Maade at skaffe sig Stemmer eller Gunst ude hos Vælgerne. Spørgsmaalet er klart og tydeligt det, at vi ville have, at Varerne ikke skulle sejle under falsk Flag, men bestemt skulle angives for det, de ere. Men dette kan, som sagt, ikke hemme Importen og heller ikke virke i Beskyttelsesretning.

Leth-Espensen: De Herrer Beskyttelsesmænd, der her i Landet i Reglen gaa under Navn af Frihandelsmænd, holde i Almindelighed paa Industriens Beskyttelse paa to Maader, nemlig for det første ved direkte at beskytte Industrien gennem forhøjede Priser paa Industriens Produkter og dernæst ved at beskytte Industrien ved at skaffe den de Varer, som Landboerne producere, saa billigt som muligt. Det er selvfølgelig ogsaa Beskyttelse for Industrien, at den kan faa de Varer, som andre Samfundsmedlemmer producere, til den